Să ridicăm rezultatele la înălțimea tradiției și a condițiilor existente!

(Urmare din pag. 1)

lexandrescu, T. Isar, C. Lache, E. Procopet) sau despre pasiunea cu care unii activiști voluntari (I. Ilievici, N. Luca, G. Gaudi, C. Pitaru, R. Stețiu, I. Schimerling) participă la buna desfășurare a mișcării sportive, despre unele acțiuni apreciate în domeniul sportului de masă. Dar atît materialele prezentate, cît și părerile unor participanți la discuții au dus cursul lucrărilor pe un făgaș în care analiza critică și propunerile constructive pentru îmbunătățirea muncii au trasat jaloane prețioase pentru activitatea viitoare.

Concluzia generală desprinsă din această conferință este că bilanțul activității sportive de masă și de performanță din regiunea Banat nu se ridică încă la nivelul actualelor cerințe, al posibilităților existente în regiune și, ca atare, la înălțimea sarcinilor trasate de partid organizației noastre. Intr-un cuvînt, contribuția sportivilor, tehnicienilor și activiștilor din regiunea Banat la creșterea potențialului sportiv național este încă redusă.

Faptul că doar 17—18 la sută din întreaga populație a regiunii este angrenată sistematic și organizat în diferite forme de practicare a exercițiilor fizice trădează deficiențe serioase în activitatea sportivă de mase: lipsa unor forme mai variate și specifice regiunii de angrenare a tineretului („rețetarul" unic a pătruns și în sport), formalismul în organizarea unor concursuri de amploare (Insigna de polisportiv, campionatul asociației) sau specialitatea în desfășurarea unor campionate regionale și orășenești (obligativitatea introducerii atletismului a fost dată uitării). De ce nu se folosesc condițiile și tradițiile existente pe plan local (de exemplu, la Arad numărul posesorilor de biciclete care ar putea practica cu succes cicloturismul este foarte ridicat)? Iată o întrebare care deocamdată a rămas fără răspuns.

Totodată, au existat mai multe păreri — și aceasta este situația reală — care au apreciat ca slab nivelul procesului de educație fizică în școli (mai ales la clasele I—VIII) și destul de redus numărul elevilor care reușesc să îndeplinească norme minime de control. Este evident că în această situație, școala — verigă principală în dezvoltarea educației fizice și sportului — nu-și exercită decît într-o măsură insuficientă atributele care îi revin.

Aceste lipsuri, constatate atît în activitatea sportivă de masă cît și în cea din școli și din facultăți, au generat — evident — de-a lungul anilor, goluri serioase în secțiile de performanță.

„Atletismul bănățean trăiește din amintiri — spunea în cuvîntul său tov. *Anton Höckl*, decan al Facultății de educație fizică din Timișoara. *Avem recorduri regionale care tronează pe tabele de ani de zile (E. Lupșa, 10,7 pe 100 m din 1951, A. Raica 15,10 m la greutate din 1952 sau E. Treibal 2:13,4 pe 800 m din 1953) și altele de un nivel foarte scăzut (F. Bauer 7,07 m la lungime și 14,74 m la triplusalt) etc. De la un timp, atleții noștri pătrund foarte rar în loturile republicane..."* Situația este identică și în domeniul boxului, care de mult timp nu a mai prezentat pe ringurile românești un pugilist de temut. Exemplele sînt numeroase și ele pot fi găsite și în secțiile de lupte, de baschet, de polo, de haltere sau de volei.

Cauzele nu trebuie căutate prea mult. Menținerea în secțiile de performanță a unor elemente plafonate, fără perspectivă *(Vagonul Arad, la box și la lupte, Industria Lînei și Constructorul Lugoj, la polo, Sănătatea Arad, la baschet, Medicina Timișoara, la volei)*, desfășurarea unui proces de selecție și instruire depășit din punct de vedere al conținutului și al metodicii (lipsa antrenamentelor cotidiene, nivelul redus al volumului și intensității) nu puteau duce decît la mediocritate.

Complacerea sportivilor, antrenorilor și activiștilor bănățeni în această postură a fost serios combătută în cadrul discuțiilor care au demonstrat îndeosebi necesitatea sporirii exigenței în această direcție.

În cuvîntul său, tov. ȘTEFAN MOCUȚA, secretar al Comitetului regional Banat al P.C.R., a subliniat unele succese obținute de sportivii bănățeni. Totodată, însă, vorbitorul a dezbătut pe larg serioasele rămîneri în urmă ce se constată atît în activitatea sportivă de masă, din școli și din facultăți, cît și în ceea ce privește performanțele obținute, faptul că o bună parte din sarcinile stabilite la conferința precedentă, privind mobilizarea unor mase largi de oameni ai muncii în practicarea organizată a exercițiilor fizice și sportului, nu au fost îndeplinite.

In continuare tov. *Mocuța* a analizat lipsurile existente într-o serie de secții de performanță, care nu se preocupă de asigurarea schimbului de mîine, ale unor organe UCFS, stilul lor de muncă defectuos, ca și faptul că acestea au urmărit într-o mică măsură activitatea din școli și din facultăți, au colaborat puțin și sporadic cu celelalte organizații de masă.

In încheiere, vorbitorul a arătat cîteva din principalele sarcini care vor trebui să stea în fața noului organ regional pe care îl va alege conferința, necesitatea ca acesta să-și îmbunătățească simțitor stilul de muncă.

Trăgînd concluziile pe marginea lucrărilor conferinței, tov. ION BALAȘ, vicepreședinte al Consiliului General al UCFS, a subliniat, în primul rînd, rolul pe care educația fizică și sportul trebuie să-l joace în dezvoltarea și educarea tinerei generații. Pentru a-și îndeplini acest rol, trebuie popularizate și extinse cele mai accesibile forme de cuprindere a maselor într-o activitate recreativă petrecută în aer liber, trebuie urmărit continuu ca școala să devină cu adevărat *VERIGA FUNDAMENTALA* a educației fizice de masă și a sportului de performanță. In această direcție, vorbitorul a insistat asupra eficienței activității din liceele cu program de educație fizică și din școlile sportive — unități specializate — care au posibilitățile cele mai mari de a da viață corelației indispensabile CANTITATE-CALITATE. Aceste probleme trebuie urmărite îndeaproape de către organele UCFS, cărora le revine, în plus, datoria revederii sistemului competițional (mai ales pe plan local) și orientarea lui tot mai largă către sporturile cu mare pondere în programul Jocurilor Olimpice.

„O puternică ofensivă împotriva complacerii în mediocritate — iată o bază de plecare în activitatea secțiilor de performanță, a arătat în continuare tov. *Ion Balaș. O muncă de calitate în depistarea, selecționarea și mai ales instruirea elementelor dotate cu aptitudini deosebite. Este necesară, de asemenea, o permanentă preocupare pentru dezvoltarea bazei materiale (inițiative pentru crearea de baze simple, mai buna îngrijire a celor existente, folosirea lor eficientă pe toată durata zilei). Sînt cerințe care se pun în mod imperios activității din asociații și cluburi și care trebuie dublate de o competentă îndrumare și de un control sistematic din partea organelor UCFS. Eforturile acestora din urmă, oricît de mari ar fi, nu-și vor putea atinge ținta dacă va fi neglijată în continuare colaborarea cu toate celelalte organizații de masă și dacă nu va exista în permanență o preocupare pentru îmbunătățirea continuă a stilului de muncă (creșterea răspunderii personale, ridicarea calității muncii activului voluntar).*

Sîntem convinși, a încheiat tov. *Ion Balaș, că noul organ ales, îmbunătățindu-și continuu munca, sporindu-și eforturile, ținînd seama de criticile și propunerile formulate în cadrul discuțiilor, colaborînd cu celelalte organizații de masă, sub conducerea comitetului regional de partid, va dezvolta baza de masă și va ridica nivelul activității sportive de performanță la nivelul sarcinilor actuale în concordanță cu dinamica dezvoltării României socialiste"*.

★

Conferința a ales organele de conducere ale organzației regionale UCFS. Ca președinte al consiliului a fost ales prof. *Cornel Balița*, iar ca vicepreședinți *Eugen Budișan* și *Adrian Damșa*.

FOTBAL

PRESTANȚĂ, ELEGANȚĂ, SIGURANȚĂ...

Vrem să punem azi în discuție o problemă care nu e legată direct de tehnica fotbalistică, de evoluția unei echipe, de rezultatul unui meci, dar pe undeva poate fi asociată la toate acestea. Este vorba de ținuta vestimentară a fotbaliștilor, de echipamentul cu care se prezintă în fața spectatorilor.

O întrecere sportivă este, printre altele, și o chestiune de moral. Și nici un factor nu este neesențial cînd vrem să cucerim victoria, cînd vrem ca echipa să abordeze lupta sportivă într-un climat psihologic cît mai favorabil. Parcă vedem pe buzele multora dintre cei care citesc aceste rînduri un zîmbet ușor, care constituie în același timp o întrebare ironică: echipamentul contează? Tehnica e totul! Desigur că tehnica și pregătirea fizică au cuvîntul hotărîtor în obținerea performanțelor, în cîștigarea unei bătălii sportive. Oricît de elegant și de frumos ar fi echipamentul, cumpărat eventual de la „Romarta", acesta nu constituie un factor de natură să contracareze tehnica unui Corso sau a unui Mazzola și să ducă astfel la o victorie asupra lui Internazionale. Dacă ar fi așa, creatorii de modele ar fi mai solicitați de conducerile echipelor decît antrenorii. Dar, tot atît de adevărat este că alta este pofta de joc, alta este dispoziția, atunci cînd te prezinți pe teren într-un echipament frumos, călcat, pus, cum se spune, la dungă. Este un lucru apreciat în primul rînd de spectatori, un semn al respectului față de ei.

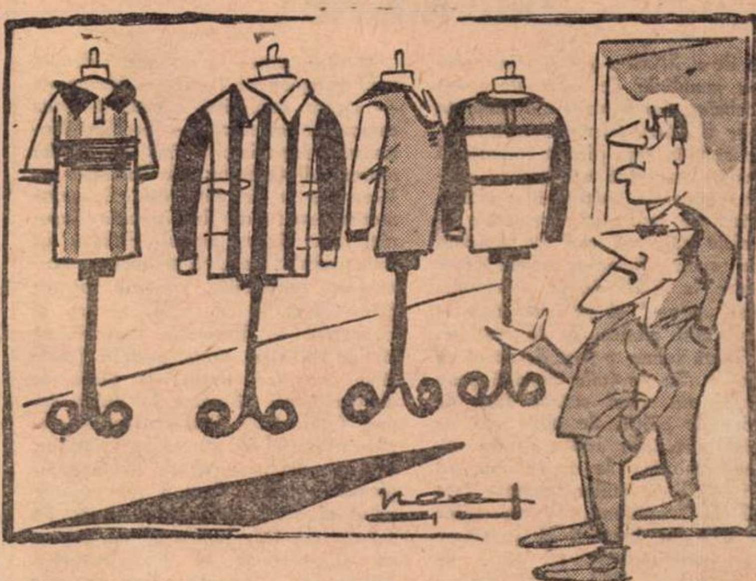
Avem o serie de echipe care, din acest punct de vedere, „se respectă". Ne place, de pildă, modul cum se prezintă jucătorii de la Dinamo București. De asemenea, întotdeauna face o impresie frumoasă echipamentul Universității Cluj. În schimb, echipe ca Steaua, Petrolul, Progresul etc. nu o dată s-au prezentate în echipamente decolorate, șifonate, ca de bogdaproste. Cel mai recent exemplu ni l-a oferit formația Progresul, în meciul cu C.S.M.S. Iași. Fotbaliștii bucureșteni au lăsat o impresie neplăcută de la intrarea lor pe teren, prin tricourile și chiloții pe care le purtau. Ele se voiau toate albastre, dar, de atîta spălătură, albastrul căpătase zeci de nuanțe, mergînd pînă la gri.

Dar, în legătură cu echipamentul, în timpul din urmă s-a ivit și un alt aspect, acel al „culorilor" clubului. Dacă depănînd amintiri cu un vechi iubitor al fotbalului te vei referi la „vișinii" sau la „negri", acesta va ști că este vorba de Rapid și, respectiv, Venus. Pînă mai acum cîțiva ani, dacă pomeneai de „roș-albaștri", nici o confuzie nu era posibilă: era vorba de C.C.A. De la o vreme însă, nimeni nu-ți mai poate spune care sînt culorile lui Dinamo București, ale Farului sau ale U.T.A.-ei, ca să luăm doar cîteva exemple. O echipă pe care erai obișnuit s-o vezi într-un echipament de o anumită culoare, îți apare în fiecare duminică în echipamente de diferite culori, oferind unora dintre spectatori, o bună bucată de timp, pînă identifică pe unii dintre jucători, adevărate șarade. Spuneam, la începutul acestor rînduri, că ne place prospețimea echipamentului dinamovist. Dar, nu putem înțelege de ce Dinamo București a apărut duminică, în partida cu Politehnica Timișoara, într-un impecabil echipament... albastru, de ce cu o săptămînă înainte jucase în alb, în timp ce ani și ani de zile jucătorii din șoseaua Ștefan cel Mare erau îmbrăcați în roșu. Și Dinamo nu este singura echipă care ne oferă, în ultimul timp, astfel de surprize.

În multe împrejurări, în diferite articole, în materialele destinate educării fotbaliștilor, se insistă — și e firesc să se facă acest lucru — despre dragostea de club, despre „atașamentul față de culorile clubului". Natural, este vorba de ceva figurativ. Vorbind însă la propriu — căci problema se pune și așa — se naște întrebarea: care sînt culorile clubului, pentru care inima unui jucător trebuie să bată continuu, laolaltă cu a suporterilor? Azi mov, mîine portocaliu, poimîine violet?

Și dacă echipe de categoria A ne oferă astfel de aspecte, ce pretenții putem să mai avem la micile formații care activează pe plan local, cu mijloace materiale limitate, cu tradiții abia în formare?

JACK BERARIU
CRISTIAN MANTU

— Crezi că spectatorii își vor da seama că sîntem echipa Fulgerul?
— După tricouri, nu. După felul cum jucăm, însă, s-ar putea să ne recunoască!
(Desen de Neagu Rădulescu)

ȘTIRI

SÎMBĂTĂ, NOCTURNĂ PE STADIONUL „REPUBLICII"

Meciul de categoria A dintre echipele Progresul București și Jiul Petroșeni, din cadrul celei de a XXIII-a etape, se va disputa în nocturnă, pe stadionul „REPUBLICII", sîmbătă, de la ora 19.

OMOLOGAT CU 3—0

Meciul Electrica Fieni — Muscelul Cîmpulung, din etapa a XIX-a a categoriei C, seria Sud, a fost omologat cu scorul de 3—0 în favoarea echipei Electrica deoarece formația Muscelul nu s-a prezentat pe teren la ora oficială de începere a partidei.

DUMINICĂ, ÎN CAPITALĂ

Iată programul partidelor care se vor disputa duminică în București:

Stadionul Republicii, ora 15,30: Dinamo București — Farul (cat. A); **stadionul Politehnica**, ora 10: Politehnica București — Oțelul Galați (cat. B); **stadionul Giulești**, ora 9,30: Rapid C.F. București — S. N. Oltenița (juniori); ora 11: Rapid C. F. București — Metalul Tîrgoviște (cat. C); **terenul 23 August IV**, ora 12: Metalurgistul București — I.M.U. Medgidia (juniori); **terenul 23 August II**, ora 12: Viitorul București — Metalul Tîrgoviște (juniori); **terenul Voința**, ora 12: Șc. Sp. nr. 2 București — Rapid Mizil (juniori); **stadionul Dinamo**, ora 9: Dinamo Victoria București — Progresul București (juniori).

LA ORDINEA ZILEI

Cu operativitate și fără... „legea Beranger"

În ziarul nostru de sîmbătă am publicat măsurile disciplinare luate de F. R. Fotbal față de unii jucători și secții. De la început trebuie spus că hotărîrile forului nostru de specialitate au avut un efect pozitiv în unele locuri. Redactorii și corespondenții noștri care au urmărit în țară jocurile ultimei etape au putut constata, pe lîngă buna organizare a partidelor, jocul corect prestat de fotbaliștii angajați în întrecere.

Cu toate acestea — spre regretul nostru — în unele localități unde se dispută jocuri din categoriile B și C, meciurile continuă să se desfășoare sub semnul unor rivalități rău înțelese, lipsite de cel mai elementar spirit de sportivitate. Mai mult, se aud „voci" (cine le dă acest drept?), care, evident, sînt nemulțumite de hotărîrile F.R.F., discută în mod neprincipial (pe la colțuri cum se spune), se fac ecoul acelor sportivi și antrenori care pun la baza întrecerii, nu dorința vie de a obține victoria sportivă pe căi cinstite, ci, „cu orice preț". Redacția noastră este în posesia unor materiale care, pe drept, stîrnesc indignarea. În această ordine de idei, scrisorile de amenințare trimise de suporteri fanatici din Hunedoara, echipei din Anina, sînt de natură să îngrijoreze. Și dacă de la scrisori de acest gen s-a trecut cumva pe terenul din Hunedoara la punerea în practică a celor enunțate, este cazul ca F.R.F. să ancheteze și să ia cele mai severe măsuri, renunțîndu-se de astă dată la „legea Beranger" aplicabilă numai celor ce întîmplător au căzut în păcat.

În fiecare an, o dată cu apropierea sfîrșitului campionatului, indiferent de categorie, lupta devine mai acerbă. (Ne pare rău că nu putem spune spectaculoasă). Unele echipe vor părăsi categoriile în care au activat, altele vor promova. Este o lege firească. Înțelegem părerea de rău a multora care își văd favoriții retrogradați, cum la fel de bine înțelegem bucuria acelora care promovează. Este, ca să spunem așa, un revers al muncii, un fapt care nu poate fi oprit de o simplă dorință. Iată de ce nu putem să ne asociem cu autorii unor scrisori care fac „procese de intenție" unor echipe, ce la această oră au mai multe șanse de a activa în viitorul campionat într-o categorie superioară. Cum se poate crede că prin intervenții de „culise" (cum ni se scrie din Galați) s-ar putea ca o echipă să promoveze, iar alta să rămînă pe locul al doilea în clasament? Cine hotărăște aceasta? Noi credem că numai echipele și felul în care sînt pregătite vor decide pînă la urmă pe cel ce va obține „laurii". Orice presupuneri „înfierbîntate" nu-și au rostul. Ele sînt de natură doar să învenineze acea parte — infimă — de suporteri care aruncă cu sticle pe teren, aduc injurii conducătorului de joc, urmăresc să plătească așa-zisele „polițe" echipelor care joacă în deplasare etc.

Aceste rînduri au fost scrise din dorința de a atrage atenția asupra modului în care marea majoritate a publicului obiectiv dorește să asiste la ultimele partide din campionatul categoriilor A, B, C.

Măsurile luate recent de F.R.F., riscă să rămînă fără ecoul scontat, dacă în cazuri de indisciplină nu se vor lua și pe viitor măsuri imediate, și mai ales să nu mai fie vorba de jumătăți de măsuri.

C. M.